

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/329/2014
Identifikačné číslo spisu:	2313208955
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2313208955.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne CD Consulting, s.r.o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému E. J., bývajúcemu v E., o zaplatenie 772,53 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 25C 76/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. apríla 2014 sp.zn. 11Co 125/2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 29. apríla 2014 sp.zn. 11Co 125/2014 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením zo 4. novembra 2013 č.k. 25C 76/2013-25 prerušil konanie do skončenia konania o prejudiciálnej otázke uvedenej vo výroku uznesenia podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 29. apríla 2014 sp.zn. 11Co 125/2014 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že prvostupňové uznesenie bolo žalobkyňi doručené 8. januára 2014, odvolacia lehota jej uplynula 23. januára 2014 (štvrtok). Z prijímacej pečiatky okresného súdu vyplýva, že odvolanie bolo podané na tomto súde dňa 24. januára 2014, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo doručovanie prvostupňového rozhodnutia prebiehalo inak a pre odmietnutie jej odvolania, ktoré bolo podané včas, neboli dané zákonné predpoklady. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním žalobkyne je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto prípustnosť dovolania žalobkyne z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukládajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Vády konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

V danom prípade odvolací súd vychádzal z toho, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo žalobkyni doručené 8. januára 2014, odvolacia lehota jej začala plynúť 9. januára 2014 a uplynula 23. januára 2014 (štvrtok), resp. že odvolanie bolo podané 24. januára 2014, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Z podacej pečiatky Okresného súdu Galanta vyplýva, že odvolanie proti uzneseniu bolo tomuto súdu doručené osobne dňa 24. januára 2014. Z tejto skutočnosti vychádzal aj odvolací súd pri svojom závere o oneskorení podaní odvolania. Zo žalobkyňou predloženého dokladu o aktuálnom stave zásielky č.15039914 a sprievodných dokumentov, o ktorých odvolací súd v čase rozhodovania o odvolaní nemal vedomosť (žalobkyňa ho pripojila až k dovolaniu) súčasne vyplýva, že žalobkyňa odvolanie voči uzneseniu o prerušení konania vo veci vedenej pod sp.zn. 25C 76/2013, odovzdala na doručenie Okresnému súdu Galanta doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o., dňa 23. januára 2014, t. j. posledný deň 15-dňovej odvolacej lehoty.

Vzhľadom na to, že spoločnosť ReMax Courier Service, spol. s r.o., sídlom v Bratislave, Cikkerova 2, IČO: 35 825 456, je Poštovým regulačným úradom registrovaným poštovým podnikom poskytujúcim poštové služby (označené ako OS - ostatné poštové služby) v zmysle zákona č. 324/2011 Z.z. o

poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zákona, treba ju považovať za orgán, ktorému je možné odovzdať podanie a ktorý má povinnosť toto podanie doručiť s následkom zachovania lehoty v zmysle ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p.

Z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa dôvodne namietala, že rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, jej odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.